

Al 3g 406

Sprawozdanie

Komisji drogowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy o publicznych dojazdach kolejowych.

Wysoki Sejmie!

Wskutek uchwalenia przez Wysoki Sejm projektu nowej ustawy drogowej — według której dotychczasowe postanowienia ustawy dotyczące prestacyi drogowej na rzecz dróg gminnych uległy zmianie przez zniesienie prestacyi osobistych, zachodzi również potrzeba zmiany postanowień §-u 4. ustawy o publicznych dojazdach kolejowych.

Projekt nowej ustawy drogowej znosi osobiste prestacye i postanawia w §-12, że każdy opodatkowany opłaca na cele drogowe 18% podatków bezpośrednich.

Zatrzymując więc dotychczasową zasadę ustanowioną dla gmin i obszarów dworskich przy konkurowaniu w budowie i konserwacyi dojazdów kolejowych, nlegnie punkt 3 §-u 5 ustawy o dojazdach następującej zmianie:

„Część kosztów pokrywają dodatki do podatków bezpośrednich przez gminy i obszary dworskie osobno uiszczają się mające a wysokość onych i sposób ich uiszczania oznacza Rada powiatowa w granicy najwyżej do 9% dodatków do podatków bezpośrednich w gminie i na obszarze dworskim opłacanych. Dodatki te do podatków w żadnym razie nie mogą przewyższać jednej szóstej części kosztów budowy dojazdu w obrębie gminy, wraz z obszarem dworskim jedną stanowiących miejscowość.

Jeszcze i drugą sprawę przy zmianie ustawy pragnie Wydział krajowy mieć jasno interpretowaną, to jest sprawę dotąd nie raz sporną, czy do tego samego dworca względnie stacyi kolejowej może być także więcej dojazdów kolejowych doprowadzonych i w tym celu proponuje uzupełnienie §-u 1-go, czem stanowczo tę sprawę sporną rozstrzyga.

Komisya więc zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego przedstawia Wysokiemu Sejmowi załączoną tu ustawę do uchwały:

Przewodniczący:
J. Męciński.

Sprawozdawca:
Stan. Jędrzejowicz.

Ustawa

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy o publicznych dojazdach kolejowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Postanowienia §§. 1. i 4. ustawy krajowej z dnia 9 marca 1888. Nr. 38. Dz. u. kr. w dotychczasowym brzmieniu zostają uchylone i mają opiewać, jak następuje :

§ 1.

Dojazdami kolejowymi są drogi publiczne, które łączą dworce i stacye kolei żelaznej z najbliższymi miastami i miasteczkami, z drogami państwowymi, krajowymi lub powiatowymi.

Do tego samego dworca względnie stacyi kolejowej może być także więcej dojazdów kolejowych doprowadzonych.

Dojazd łączący dworzec lub stacyę kolei żelaznej z miastem lub miasteczkiem, ma być doprowadzony do tego punktu w mieście lub miasteczku, który ze względu na potrzeby miejscowego ruchu handlowego i komunikacyi z koleją żelazną uznany zostanie za najodpowiedniejszy przez władze orzekające o kierunku dojazdu w myśl §. 5.

Jeżeli jednak przez miasto lub miasteczko przechodzi droga państwowa, krajowa lub powiatowa, natenczas dojazd kolejowy ma być połączony z drogą należącą do jednej z trzech kategorii powyższych, a gdzieby takich dróg było więcej niż jedna, z tą, którą z pomiędzy nich uznają władze powyżej wskazane za najbardziej odpowiednią.

Place przed dworcami i stacyami przeznaczone dla ruchu osób i wozów, równie jak i rampy kolejowe, łączące te placy z dojazdami, przejazdy i wogóle wszystkie w obrębie obszaru stacyjnego położone, do powszechnego użytku służące drogi i przedmioty drogowe, o ile stanowią własność przedsiębiorstwa kolejowego, nie mają być uważane za części dojazdów kolejowych.

§. 4.

Koszta budowy, równie jak koszta zakupna gruntów i wszelkie inne odszkodowania ponoszą strony konkurujące w następującym stosunku :

1. Jedną trzecią część wszystkich kosztów ponosi przedsiębiorstwo kolejowe.

2. Jedną trzecią część ponoszą powiaty, przez które dojazd kolejowy przechodzi.

3. Część kosztów pokrywają dodatki do podatków bezpośrednich przez gminy i obszary dworskie osobno uiszczają się mające, a wysokość onych i sposób ich uiszczania, oznacza Rada powiatowa w granicy najwyższej do 9%, dodatków do podatków bezpośrednich w gminie i na obszarze dworskim opłacanych.

Dodatki te do podatków w żadnym razie nie mogą przewyższać jednej szóstej części kosztów budowy dojazdu w obrębie gminy wraz z obszarem dworskim jedną stanowiących miejscowość.

4. Wydział powiatowy w porozumieniu z polityczną władzą powiatową winien się starać o doprowadzenie dobrowolnej ugody ze stronami konkurującymi, wymienionymi w §. 3. lit. d.) oznaczającej stosunek, w jakim mają się przyczyniać do kosztów budowy dróg dojazdowych i sposób uiszczania tej konkurencji.

Jeśliby ugoda nie doszła do skutku, orzeka Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a w braku takiego porozumienia Ministerstwo spraw wewnętrznych wspólnie z Ministerstwem handlu.

Tak samo postąpić należy przy oznaczeniu sposobu uiszczania konkurencji przypadającej na przedsiębiorstwa kolejowe.

5. Koszta niepokryte przez strony konkurujące wymienione w §. 3. lit. a), b), c) i d) ponosi fundusz krajowy.

Art. II.

Wykonanie ustawy niniejszej polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i handlu.
